

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 53 din data de 22.01.2020

Dosar nr.: 611/2018

Petiția nr.: 5285/30.08.2018

Petent: Sindicatul Național al Polițiștilor “Vlad Țepes” pentru agent șef de poliție (denumit în continuare petent)

Reclamat: Comisar Șef de poliție – Șef Serviciu Furturi Autovehicole din cadrul Direcției Generale de Poliție a Municipiului București

Obiect: tratament advers și diferențiat

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

Sindicatul Național al Polițiștilor “Vlad Țepes” cu sediul de corespondență în loc. București, str. Piața Gării de Nord nr. 1-3, intrarea E, et. 1, cam. 101, sect. 1

2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamaților

cu comunicarea actelor de procedură la sediul Direcției Generale de Poliție a Municipiului București, str. Gen. Candiano Popescu nr. 57 – 59, sect. 4

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Petentul, având funcția de agent șef de poliție în cadrul Serviciului Furturi Autovehicole, se consideră discriminat din cauza unui tratament advers și diferențiat la care a fost supus de către șeful ierarhic superior.

III. Procedura de citare

4. În temeiul art. 20 alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

5. Prin adresa înregistrată sub nr. 5285/10.09.2018 a fost citat petentul, iar prin adresa înregistrată sub nr. 5489/10.09.2018 a fost citată partea reclamată, pentru termenul stabilit de Consiliu la data de 02.06.2018. Având în vedere că citația adresată petentului a fost returnată de către Poșta Română, cu mențiunea de pe plic “Destinatar lipsă domiciliu”, Consiliul a recitat părțile pentru data de 06.11.2018, prin adresa înregistrată sub nr. 6374/17.10.2018. Ca urmare a returnării citației adresată petentului a doua oară de către Poșta Română, cu mențiunea de pe plic “Destinatar lipsă domiciliu”, Consiliul a citat părțile a treia oară, pentru data de 20.11.2018, prin adresa înregistrată sub nr. 6958/08.11.2018.

6. Procedură legal îndeplinită.

7. La termenul stabilit, la ședința de audieri părțile au fost absente.

8. Prin adresa înregistrată sub nr. 5984/01.10.2018 partea reclamată a depus un punct de vedere, care a fost comunicat petentului prin adresele înregistrate sub nr. 6374/17.10.2018 și sub nr. 6958/08.11.2018.

9. Prin adresa înregistrată sub nr. 6812/05.11.2018 partea reclamată a depus un punct de vedere, care a fost transmis petentului prin adresa înregistrată sub nr. 6958/08.11.2018.

10. Prin adresa înregistrată sub nr. 7106/15.11.2018 petentul a depus un punct de vedere, care a fost transmis părții reclamate prin adresa înregistrată sub nr. 7231/21.11.2018.

11. Prin adresa înregistrată sub nr. 7152/19.11.2018 partea reclamată a depus un punct de vedere, care a fost transmis petentului prin adresa înregistrată sub nr. 7233/21.11.2018.

12. Prin adresa înregistrată sub nr. 7661/17.12.2018 partea reclamată a depus concluzii scrise.

13. Prin adresa înregistrată sub nr. 711/15.02.2019 petentul a depus concluzii scrise.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

14. Prin sesizarea înregistrată la CNCD sub nr. 5285/30.08.2018 petentul, agent operativ de poliție cu atribuții permanente de ofițer de serviciu, susține că, începând cu data de 18.05.2017, șeful Serviciului Furturi Autovehicole - refuză să pună în aplicare o decizie medicală emisă de către Comisia Centrală de Expertiză Medico-Militară de pe lângă Spitalul de Urgență "Prof. Dr. Dimitrie Gerota", decizie care recomandă petentului evitarea expunerii la frig, noxe și curenți de aer; în acest sens, petentul susține că s-a îmbolnăvit de afecțiunea de care suferă în timpul exercitării atribuțiilor de ofițer de serviciu la intrare în sediul unității.

15. De asemenea, petentul susține că a fost ofensat în mai multe rânduri de către șeful Serviciului Furturi Autovehicole legat de realizarea sarcinilor de serviciu, inclusiv în prezența unor colegi, indicându-l în acest sens ca martor pe agent șef principal de poliție

16. Petentul susține că în data de 07.05.2018 a fost umilit de către șeful Serviciului Furturi Autovehicole în momentul în care acesta i-a dat dispoziția de a mătura trotuarul din fața instituției, activitate care nu este prevăzută în fișa postului.

17. În continuare, petentul susține că, în urma reclamațiilor depuse de Sindicatul Național al Polițiștilor "Vlad Țepeș" în numele său, împotriva șefului Serviciului Furturi Autovehicole, inclusiv a unei plângeri penale pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, șeful Serviciului Furturi Autovehicole a înaintat conducerii D.G.P.M.B. o propunere de cercetare disciplinară a petentului, conținând aspecte abuziv formulate și extrase din context; în acest sens, petentul susține că cercetarea disciplinară ar fi trebuit să se extindă și la agent șef principal de poliție lucru care nu s-a întâmplat; de asemenea, petentul consideră că prin respectiva cercetare disciplinară s-a urmărit împiedicarea sa de a participa la concursurile de ocupare a unor funcții sau de promovări.

18. În final, petentul susține că șeful Serviciului Furturi Autovehicole l-a denigrat pe petent în Raportul de cercetare prealabilă întocmit în luna mai a anului 2018, menționând că acesta are tendințe de izolare, atitudine de autovictimizare, conduită de intimidare a factorului de comandă prin invocare a unor suferințe imaginare.

19. Prin punctul de vedere înregistrat sub nr. 7106/15.11.2018 petentul reiterează faptul că șeful său ierarhic superior nu a pus în aplicare Decizia Medicală nr. 895/2017 emisă Comisia Centrală de Expertiză Medico-Militară, punându-i în pericol sănătatea; de asemenea, petentul reiterează faptul că șeful său a tergiversat punerea în aplicare a respectivei decizii medicale prin trimitere de diverse adrese către instituții medicale.

20. Petentul reiterează faptul că șeful său a solicitat cercetarea sa prealabilă printr-o Notă-Raport în care a menționat că petentul și un coleg de-al său au întocmit greșit acte procedurale, însă colegul său nu a fost cercetat; mai mult decât atât, petentul menționează că în respectiva notă șeful său a făcut afirmații denigratoare la adresa sa pentru a-l intimida și a-l determina să-și retragă petiția înaintată C.N.C.D. și pângerea penală formulată împotriva acestuia.

21. În continuare, petentul susține că umilința la care a fost supus în urma primirii dispoziției de a mătura în fața intrării în sediul serviciului a reprezentat o răzbunare a șefului

său direct în urma refuzului petentului de a susține în ziua respectivă testarea psihologică împreună cu acesta, indicând în acest sens ca martor pe agent șef principal de poliție C.M.

22. Prin Concluziile scrise înregistrate sub nr. 711/15.02.2019 petentul precizează faptul că, în urma cercetării sale prealabile s-a dispus clasarea dosarului de către conducerea D.G.P.M.B., în temeiul art. 59 indice 3 lit. a din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, fie pe considerentul nevinovăției sale, fie pe cel al inexistenței faptei.

23. Petentul anexează înscrisuri.

Susținerile părții reclamate

24. Prin punctul de vedere depus și înregistrat sub nr. 5984/01.10.2018 partea reclamată a invocat excepția obiectului vădit nefondat sau a lipsei de obiect.

25. Pe fond, partea reclamată susține că petentul nu invocă în cuprinsul sesizării sale un criteriu în accepțiunea art. 2 alin 1 din OG 137/2000, republicată și că, din punctul său de vedere, dispunerea unei cercetări prealabile a unor fapte ce pot constitui abateri disciplinare nu constituie un motiv de discriminare; de asemenea, partea reclamată susține că în sesizarea supusă judecării Consiliului nu este indicat nici dreptul pretins a fi fost încălcat și nici nu a fost demonstrat un tratament diferențiat într-o situație analogă.

26. În ceea ce privește dispunerea cercetării prealabile a petentului, partea reclamată susține că, conform art. 59 alin. 2 din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, este de competența persoanei competente să dispună declanșarea cercetării prealabile, dacă a luat la cunoștință, pe orice cale, de comiterea uneia sau mai multor fapte ce pot constitui abateri disciplinare.

27. În ceea ce privește recomandarea medicală emisă pe numele petentului, partea reclamată susține că a primit o informare din partea Serviciului de Resurse Umane în care se specifica faptul că petentul a fost clasificat „apt limitat pentru îndeplinirea serviciului de poliție”; în acest sens partea reclamată susține că, neavând pregătire în domeniu și pentru că termenii din adresa de informare erau vagi, a solicitat un punct de vedere mai multor specialiști (Serviciul Medical din cadrul D.G.P.M.B., Policlinica M.A.I., C.M.D.T.A. Dr. N. Kretzulescu) și că, în urma demersurilor sale, nu a primit răspunsuri concludente.

28. Partea reclamată precizează că specialiștii din cadrul C.M.D.T.A. Dr. N. Kretzulescu, prin adresa înregistrată sub nr. 503015/11.09.2017, i-a comunicat următoarele: *“domnul agent șef adjunct de poliție poate îndeplini sarcinile și atribuțiile prevăzute în fișa postului, cu amendamentul respectării recomandărilor atât de către angajator cât și de către angajat, și anume de modificare a condițiilor de muncă astfel încât să fie conforme cu cele precizate în Decizia medicală”*; ca urmare, partea reclamată susține că dintr-o simplă lectură a textului se constată că nu există impedimente în efectuarea serviciului de către petent nici la camera ofițerului de serviciu, nici pe teren.

29. În continuare, partea reclamată susține că din momentul primirii informării privind starea de sănătate a petentului, a discutat cu acesta în mai multe rânduri, propunându-i detașarea la unul din birourile operative până la însănătoșire, însă acesta a refuzat, solicitând în schimb să lucreze ca agent operativ pentru cercetarea evenimentelor, în teren; ca urmare a discuției purtate cu petentul, partea reclamată susține că a dispus reorganizarea compartimentului pentru a-i acorda acestuia atribuții de intervenții la evenimente.

30. În ceea ce privește acuzația petentului cu privire la umilirea suferită în urma primirii dispoziției de a efectua curățenia pe casa scării și în fața ușii de acces în Serviciul Furturi Autovehicole, partea reclamată susține că l-a rugat pe petent să ajute la întreținerea curățeniei în fața instituției, în baza spiritului civic, în contextul în care a constatat personal mizeria și având în vedere că personalul contractual cu funcție de îngrijitor se afla în concediu.

31. Prin punctul de vedere înregistrat sub nr. 6812/05.11.2018 partea reclamată menționează că își menține susținerile din punctul de vedere înregistrat sub nr.

5984/01.10.2018 și reiterează solicitarea de a se respinge ca neîntemeiată petiția Sindicatului Național al Polițiștilor "Vlad Țepes".

32. În continuare partea reclamată arată că, începând cu luna iulie 2017, în urma sesizărilor făcute de petent, a fost supus mai multor controale de către structurile de control intern de la nivelul D.G.P.M.B. și M.A.I., în urma cărora nu au fost constatate încălcări ale cadrului dispozițional și legal; mai mult decât atât, partea reclamată susține că pe rolul Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 1 București există un dosar de urmărire penală în care este cercetat pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, dosar întocmit ca urmare a plângerii făcute de Sindicatul Național al Polițiștilor "Vlad Țepes" în numele petentului.

33. Prin Concuziile scrise înregistrate sub nr. 7661/17.12.2018 partea reclamată menționează că, în ceea ce privește cercetarea prealabilă doar a petentului și nu și a colegului acestuia, motivul acestei decizii a avut legătură cu îmbunătățirea radicală a activității agentului. după reconfigurarea echipelor de lucru, spre deosebire de cea a agentului șef de poliție; de asemenea, partea reclamată reiterează faptul că a dispus cercetarea prealabilă a petentului ca urmare a constatării unor disfuncții, urmând ca structura specializată și echidistantă să determine dacă în cursul desfășurării atribuțiilor de serviciu acesta a săvârșit abaterea disciplinară de neglijență manifestată în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu; mai mult decât atât, partea reclamată arată că Nota-Raport prin care a propus cercetarea prealabilă a petentului este datată anterior datei de introducere a petiției către CNCD, motiv pentru care afirmațiile petentului cu privire la caracterul de intimidare al propunerii de cercetare prealabilă sunt nefondate.

34. De asemenea, partea reclamată susține că și-a întemeiat solicitarea transmisă petentului de a efectua curățenia în fața intrării în clădirea Serviciului Furturi Autovehicole pe prevederile Regulamentului de ordine interioară a D.G.P.M.B., pe prevederile Ordonanței nr. 21/30.01.2012 privind gospodărirea localităților și pe existența unui minim spirit civic al polițistului; mai mult decât atât, partea reclamată susține că în toate fișele polițiștilor, la Cap. D – Descrierea sarcinilor, îndatoririlor și a responsabilităților postului, lit. a – Sarcini și îndatoriri, pct, 21, se prevăd următoarele: „respectă și urmărește modul de respectare a regulamentului de ordine interioară (...)”.

35. Cu privire la așa-zisele afirmații cu privire la starea psihică a agentului făcute în cadrul unei note raport, acestea au fost făcute în următorul context: „...Fără a-mi putea explica motivul, personal consider că agentul dă dovadă de atitudine de auto-victimizare și conduită de intimidare a factorului de comandă prin invocarea unor suferințe care nu-i permit agentului desfășurarea unor activități prevăzute de regulamentele interne și fișa postului, conducând în cele din urmă la refuzul executării dispozițiilor. Totodată acest comportament este de natură a inocula colectivului că în cadrul acestei organizații activitățile prevăzute de cadrul legal și dispozițional, de fișa postului, sunt facultative (...)”.

36. Partea reclamată anexează înscrisuri.

VI. Motivele de fapt și de drept

37. **În fapt**, Colegiul director reține că petentul reclamă un presupus tratament diferențiat la care a fost supus de către șeful ierarhic superior din cauza problemelor medicale ale petentului, probleme medicale care ar fi fost constatate de o comisie medical de specialitate.

38. **În drept**, potrivit art. 63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor, prevede: „(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției”. Astfel, Colegiul urmează a analiza excepția obiectului vădit nefondat sau a lipsei de obiect, invocată de către partea reclamată, luând în considerare dacă obiectul sesizării este echivoc raportat la domeniul de aplicare al prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

39. Examinând punctul de vedere exprimat de către petent ca urmare a invocării de către partea reclamată a excepției lipsei obiectului petiției, Colegiul director reține că petentul reclamă faptul că i s-a aplicat un tratament diferențiat de către partea reclamată și ca urmare respinge excepția, având atribuții în a analiza faptele reclamate de petent.

40. Ulterior analizării excepției, Colegiul director intră pe fond, urmând a soluționa sesizarea petentului.

41. În continuare, coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare, precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul analizează în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în primă instanță, elementele art. 2 al O.G. nr. 137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și, subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, conform art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională.

42. Potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, prin discriminare se înțelege acel tratament diferențiat ce are la bază un criteriu, dintre cele prevăzute în lege și care are drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege. În acest sens, se poate observa că definiția *discriminării* include elementul *criteriului*, element care diferențiază o cauză care cade sub incidența O.G. nr. 137/2000, republicată, de cauzele care au o altă natură juridică (spre exemplu conflictele de muncă).

43. Analizând faptele reținute în petiție, Colegiul Director se raportează la și la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că, pentru ca o asemenea încălcare să se producă, „*trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă.*” CEDO a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: **Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991; **Hoffman împotriva Austriei**, 23 iunie 1993, **Spadea și Scalabrino împotriva Italiei**, 28 septembrie 1995, **Stubbings și alții împotriva Regatului Unit**, 22 octombrie 1996).

44. În hotărârea dată în cazul **Thlimmenos împotriva Greciei** din 6 aprilie 2000, Curtea a concluzionat că „*dreptul de a nu fi discriminat, garantat de Convenție, este încălcat nu numai atunci când statele tratează în mod diferit persoane aflate în situații analoage, fără a oferi justificări obiective și rezonabile, dar și atunci când statele omit să trateze diferit, tot fără justificări obiective și rezonabile, persoane aflate în situații diferite, necomparabile*”.

45. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.

46. Astfel, chiar dacă definiția discriminării directe, nici prin O.G. nr. 137/2000, republicată, nici prin directivele Uniunii Europene în domeniu, nu conține elementul de justificare obiectivă, ea poate fi analizată în conformitate cu jurisprudența CEDO.

47. În concluzie, pentru ca o faptă să fie calificată ca fiind discriminatorie aceasta trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe condiții:

- a) existența unui tratament diferențiat a unor situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile;
- b) existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin.1 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare;
- c) tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege;
- d) tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare.

48. De asemenea, Colegiul director reține că în materia nediscriminării sarcina probei este împărțită între petent și reclamat, în sensul că petentului îi revine sarcina să dovedească existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări, iar părții reclamate îi revine sarcina de a demonta prezumția de discriminare, în caz contrar urmând să răspundă pentru săvârșirea faptei de discriminare.

49. Având în vedere aspectele de mai sus precum și petiția dată, Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării trebuie să analizeze în ce măsură acțiunile și inacțiunile părții reclamate au o natură discriminatorie, astfel cum este prevăzut în art. 2 alin.1 al O.G. nr.137/2000 republicată.

50. În conformitate cu prevederile tezei a II a art. 20 alin. 6 din O.G. nr.137/2000 republicată, Colegiul director constată că partea reclamată întoarce sarcina probei, în sensul în care infirmă acuzațiile petentului și oferă o justificare obiectivă pentru acțiunile și inacțiunile sale.

51. În ceea ce privește presupusul refuz de a pune în aplicare recomandările unei decizii medicale emise de către o comisie de expertiză medico-militară cu privire la sarcinile de serviciu pe care petentul ar trebui să le evite pentru a nu-și deteriora starea de sănătate, Consiliul director reține justificările părții reclamate, mai exact faptul că, în urma unei informări din partea Serviciului de Resurse Umane în care se specifica că petentul a fost clasificat „apt limitat pentru îndeplinirea serviciului de poliție”, a solicitat un punct de vedere mai multor medici specialiști în vederea identificării atribuțiilor de serviciu potrivite petentului; mai mult decât atât, partea reclamată susține că a purtat discuții cu petentul, propunându-i detașarea la unul din birourile operative până la însănătoșire, însă ca urmare a solicitării exprese a acestuia de a lucra ca agent operativ pentru cercetarea evenimentelor, în teren, a dispus reorganizarea compartimentului pentru a-i acorda atribuții de intervenții la evenimente.

52. În ceea ce privește supunerea petentului la o presupusa umilință ca urmare a dispoziției de a mătura trotuarul din fața instituției, Consiliul director reține justificările părții reclamate, mai exact faptul că solicitarea transmisă petentului de a efectua curățenia în fața intrării în clădirea Serviciului Furturi Autovehicole a fost întemeiată pe prevederile Regulamentului de ordine interioară a D.G.P.M.B., pe prevederile Ordonanței nr. 21/30.01.2012 privind gospodărirea localităților și pe existența unui minim spirit civic al polițistului, în condițiile în care personalul contractual cu funcție de îngrijitor se afla în concediu.

53. În ceea ce privește dispunerea cercetării prealabile a petentului în contextul în care cercetarea disciplinară ar fi trebuit să se extindă și la agent șef principal de poliție C.D., Consiliul director reține justificările părții reclamate, mai exact faptul că a dispus respectiva cercetare cu privire la petent ca urmare a constatării unor disfuncții, fiind în competențele sale legale, urmând ca structura specializată și echidistantă să determine dacă, în cursul desfășurării atribuțiilor de serviciu, petentul a săvârșit abaterea disciplinară de neglijență manifestată în îndeplinirea atribuțiilor ce îi reveneau, nedispunând o măsură similară și față de agent deoarece activitatea polițistului a cunoscut o îmbunătățire radicală ulterior, după reconfigurarea echipelor de lucru.

54. Luând act de susținerile părților și de actele dosarului, Colegiul constată că nu se poate reține un tratament diferențiat aplicat petentului, în comparație cu colegii acestuia, pe

criteriul de discriminare boală cronică necontagioasă, acțiunile sau inacțiunile părții reclamate cu privire la petent având o justificare obiectivă.

55. În speța de față, Colegiul director constată faptul că aspectele sesizate nu se confirmă.

Față de cele de mai sus, în temeiul art.20 alin.(2) din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate nu constituie fapte de discriminare potrivit art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată; faptele nu se confirmă.

2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată în data de 22.01.2020 au fost: ASZTALOS CSABA FERENC – Membru, DINCĂ ILIE – Membru, GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru, HALLER ISTVÁN – Membru, JURA CRISTIAN – Membru, LAZĂR MARIA – Membru, POPA CLAUDIA – Membru

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui CNCD nr.138 / 24.03.2020.

**ASZTALOS CSABA FERENC
Membru Colegiul Director,
Președinte CNCD**

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare cu modificările și completările ulterioare, republicată și Legii nr. 554/2000 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.